

han ikke vil benytte denne Lejlighed til for os at fremsætte sin Finansplan, give os en Redegørelse over, hvorledes vi i Virkeligheden sidde i det, uden at besmykke noget, uden at lægge Skjul paa noget. Befolkningen har Krav paa at faa at vide, rent og rigtigt, hvordan vi sidde i det. Jeg har nok hørt sige, at man skal være lidt varsom med at fortælle, hvordan vi sidde i det, det kunde skade vor Kredit i Udlandet, men jeg føler mig overbevist om, at Udlandets Finansmænd vide i Forvejen meget god Besked med Danmarks finansielle Stilling. De Folk, der give sig af med at yde Statslaan, forstaa ogsaa godt at læse et Statsregnskab, saa af Hensyn til dem er der ingen Grund til at skjule noget. Det vil jeg altsaa bede den højtærede Finansminister om. Men dernæst vil jeg ogsaa bede ham udtale overfor Folketinget, hvilke Planer han har for Fremtiden, paa hvilken Maade han tænker sig at bringe Orden i vore Finanser. Regeringen har allerede i den korte Tid, den har siddet ved Magten, flere Gange udtalt, at et af dens største Formaal var at bringe Orden i vort Finansvæsen, og jeg vil da bede den højtærede Minister om at benytte denne Lejlighed til at fortælle os lidt om sine Fremtidsplaner, hvorledes han tænker sig at bringe Orden i vort Finansvæsen, hvilke Skatteobjekter han agter at benytte for at øge Landets Indtægter.

P. Munch: Den Debat, som er indledet ved Forelæggelsen af dette Lovforslag fra den højtærede Finansminister og ved Udtalelser fra de to Ordførere, som hidtil have haft Ordet, er lagt an som en Diskussion om selve det foreliggende Lovforslag uden Indblanding af almindelige politiske Betragtninger. Jeg skal fortsætte i det Spor, som de foregaaende Talere saaledes have angivet, og indskrænke mig til nogle Bemærkninger, der knytte sig til de Udtalelser, som fremsattes af den højtærede Finansminister i Gaar, og til selve det foreliggende Lovforslag.

Det er givet, at dette Lovforslags Gennemførelse eller i alt Fald Optagelsen af et betydeligt Laan i dette Øjeblik er en bydende Nødvendighed. Det er saadant noget som et Aars Tid siden, at Danmark kom ind i det, jeg kunde kalde den store Laanperiode, paa hvilken i dette Øjeblik ingen af os øjner Slutningen, og som Finansministeren allermindst synes at kunne se til Enden paa. Det begyndte med et 40 Millioners Laan, det er fortsat i Løbet af forrige Aar med et 15 Millioners Laan,

og her kommer nu dertil 36 Millioner. Det vil sige, at siden vi begyndte paa denne Laanperiode, have vi laant noget over 90 Mill. Kr. Til Efteraaret skulle de 15 Mill. deraf fornys, til næste Efteraar skulle enten de to midlertidige Laan fornys og et nyt føjes dertil, eller et nyt stort Laan, som overstiger de midlertidige Laan med en Snes Millioner eller deromkring, optages for at dække det følgende Aars forventede Underskud. Vi ere altsaa inde i en stor Laanperiode, og det er aabenbart, at i Øjeblikket ere disse Laan fornødne. Der findes ikke nogen virkelig Kassebeholdning, en Kassebeholdning, over hvilken man kan raade; Kassebeholdningen er i sig selv unormalt langt nede. Vi maa gaa Laanets Vej, og derfor ville vi selvfølgelig heller ikke fra vor Side kunne modsætte os det foreliggende Lovforslag.

Man kan saa rejse det Spørgsmaal, om det er den heldigste Vej, Regeringen er gaaet ved den Form, den har givet Lovforslaget og Laanet. Den højtærede Finansminister fremførte i Gaar de Grunde, som have bragt ham til at foretrække det midlertidige Laan fremfor at forsøge et fast Statslaan nu. Hans Betragtning var den, at hvis vi gaa det faste Statslaans Vej, faa vi ubehagelige Betingelser, der ligesom paa en Maade trykke os ned under, hvad vi ere vante til, sætte et i saa Henseende ubehageligt Stempel paa os, og dette skulle vi undgaa. Jeg deler hans Opfattelse i saa Henseende; det er naturligt, at vi, før vi bide i det sure Æble, gøre endnu et Forsøg og prøve, om Udviklingen ikke kan forme sig saaledes, at vi kunne undgaa dette Spring nedad med Hensyn til de faste Statslaan i Danmark, og det er derfor naturligt, at vi i Øjeblikket endnu en Gang forsøge et midlertidigt Laan, der i dette Tilfælde er opnaaet paa de samme gunstige Vilkaar som det forrige midlertidige Laan.

Der er imidlertid et andet Spørgsmaal her, overfor hvilket jeg staar en Smule mere tvivlende. Det er med Hensyn til det rigtige og rimelige i, at dette midlertidige Laan har faaet en saadan Størrelse, at det med Sikkerhed kan forventes, at det allerede i December vil være fornødent at forny det foregaaende midlertidige Laan. Det er et Spørgsmaal, om det ikke havde været en klogere Vej at gaa, at man havde laant saa meget, at man kunde have tilbagebetalt dette i Stedet for at forny det en Gang stiftede Veksellaan og derved skabe Nødvendighed for allerede endnu en Gang i dette Aar